

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۰ دی ۱۴۰۲

خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)

حمد و ستایش خداوند عزوجل را سزااست که جهان را با علم ابدی و ازلی‌اش بیافرید و در آفرینش آن از هیچ موجودی مدد نخواست بلکه امر فرمود تا آفریدگان از او مدد و یاری طلب کنند تا آنان را به واسطه‌ی مأموران آسمانی و زمینی مدد فرماید.

الحمد لله، پروردگار کریم و رحیم را سپاس که به بندگان‌ش توفیق طاعت ارزانی فرمود و خیر و نیکی را در عبادت خویش برای آنان منظور داشت که با توسل جستن به آن خود را از باطل‌های درونی و بیرونی نجات بخشیده به آغوش پرمهر و بنده نوازش بازگردند که خداوند رحمان خود فرمود: تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از فضل خود پاداش دهد زیرا کافران را دوست ندارد.

شکر و سپاس بی‌کران بر خداوند عزوجل که با رحمت و اسعه‌ی خود ایامی را فضیلت بخشید که یکی از این ایام، ماه رجب است که ما اکنون وارد اولین روز این ماه بزرگ و با کرامت می‌شویم. پس درود و سلام خداوند بر حضرت محمد (ص) که خاتم پیامبران است و تمام کننده‌ی رسولان و خاندان او همگی از پاکان هستند و سلام و تحیت پروردگار کریم بر بندگان باد که به وعده‌های الهی چونان دم و بازدم خویش عمل می‌کنند و آنگاه که دم‌ی را فرو برند جان‌شان در اقیانوس محبت خالقشان فرو می‌رود تا جان‌شان چه اراده‌ای کند، آیا دمشان را برآورد؟ و یا در سینه محبوس کند؟

پس برکات پروردگار عالم در آغازی منور است آنگاه که امر می‌فرماید کجایند پرچم‌داران حق، همانانی که در کام خویش بر پروردگارشان سبقت نمی‌گرفتند و زبان در کام جان می‌نهادند تا جان‌شان طعم بندگی را بچشد و ذائقه نهانشان به دنبالش به حرکت درآید، آنگاه ندایی را با جان‌شان درآمیزد و این‌گونه سخن آغاز کند:

ای فرمان‌بران، بر گوشت و پوست و استخوان و هر آنچه که به اراده خویش آفریدم، امر فرمودم که مرا بپرستید و آنان سر اطاعت بر فرمانم نهادند. سپس عقل را بر

فرماندهی برگزیدم، او اراده‌ی جان‌ها را در احاطه‌ی خویش گرفت و خطاب به پروردگارش عرصه داشت:

ای خالقم، قدرتم را از روحی منور گرفتم و بر تخت جان‌ها نشستم، بسیاری را زنده یافتم و امر کردم که از خالقشان اطاعت کنند و بسیاری را همانند چهارپایانی که نیازی به من نداشتند، پس به فرمان خویش عمل کردند و جانشان از نعمت من تهی گشت. اینک بر دامن کبریایی‌ات چنگ زده‌ام تا جهان را به پرتوام بی‌فروزی و انوارم را به همگان بنمایانی و درجه‌ام را آشکار سازی و مرا سپاسگزار لحظه‌ای که ندایی طنین‌انداز می‌شود که نام مرا می‌خواند و عقل کل آشکار می‌گردد.

این شب مبارک مزین به میلاد امام محمد بن علی، ملقب به باقرالعلوم (ع) است. ایشان در اول رجب سال ۵۷ هجری در مدینه متولد شدند. پدر گرامی‌شان حضرت امام سجاد (ع) و مادرشان فاطمه دختر امام حسن مجتبی (ع) بودند. عمر مبارکشان ۵۷ سال و امامتشان نزدیک به ۲۰ سال بود. زندگی ایشان نمونه‌ای والا از حیات ربانی بود و پرتو این حیات طریق سالکان حق را تا به امروز روشنی بخشیده است. از همان روزهای آغازین حیاتشان خطوط امامت در سیمایشان آشکار بود. در زمان ایشان جامعه اسلامی که دامنه‌ی آن بسیار گسترش یافته و ملت‌ها و فرهنگ‌های گوناگون را در برگرفته بود، به فرهنگ و معارف قرآنی بیش از پیش نیاز داشت. در نتیجه این مهم را امام محمد باقر (ع) به عهده گرفت و در این راه کوشش و تلاش بی‌وقفه‌ای نمودند که آثارش تا این زمان باقی است.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس فرزند گهربار امام محمد باقر (ع)، سرور و مولایمان، امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) به تمنا به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم: مولای ما شما عقل کل و وارث همه علوم از الست تا قیامت هستید، با این وجود با صبر و حوصله‌ی زیبا با امتتان مدارا می‌کنید و در اندیشه‌ی هدایت و ارشاد آنان هستید. ما ساکنان کوی مقدستان را به فراوانی از لطف و احسان خود بهره‌مند فرمودید، سپاسمان را بپذیرید تا مشتاقانه فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج